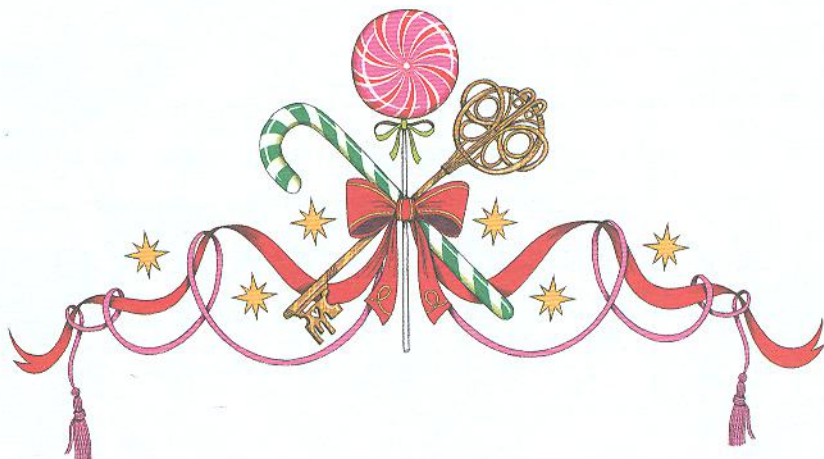

РОЗДІЛ 1

СОЛОДКЕ КОРОЛІВСТВО

Якось різдвяної пори
у далеких краях,
у Солодкому королівстві,
у цукерковому палаці,
на балконі під великим зефірним годинником,
прикрашеним коштовним монпансьє,
дуже хвилювався Чарівник Драже.
Він ходив туди-сюди, заломлюючи руки, а його чобіт-
ки (на локричних шнурках) так і тупотіли паркетом із
відполірованих ірисок.
— Ой біда! — казав він, ідучи в один бік.

— Ой біда! — казав він, ідучи в другий.

Він уже зібрався третій раз вимовити «Ой біда!», коли за його спиною відчинилися великі двері. До чарівника вибіг дуже вишукано вбраний юнак у червоному оксамитовому мундирі з блискучими золотими гудзиками.

— Добрий день! — сказав юнак. — Ви мене кликали?

Чарівник Драже полегшено зітхнув.

— О так, Вальтере! — сказав він. — Хвала небесам, що ви прийшли — мені потрібна ваша допомога!

Вальтер схвилювався.

— Що сталося? — запитав він.

— Мишачий Король! — налякано тремтячи, вимовив Чарівник Драже.

— Не може бути! — стривожився Вальтер. — Що ж він задумав?

Запала моторошна тиша — і Чарівник Драже прошепотів:

— ВИТІВКИ!

Вальтер ахнув.

— Які Витівки? — збентежено перепитав він.

Чарівник Драже примружився.

— Точно не знаю, — промовив він. — Але він Щось Замислив, і це мене дуже непокоїть. Я чув, що він... він БЕРЕ ВСЕ НЕ ПИТАЮЧИ! Наближається Різдво, мені ще стільки чаклувати над солодоцями, і я не можу дозволити, щоб він щось украв! Особливо — реактивні

Ні Вальтер, ні Чарівник Драже навіть не підозрювали, що за ними хтось стежить...

Удалині, на іншому кінці долини у фортеці з такого смердючого сиру, який ви навіть собі не уявляєте, Мишачий Король опустив підзорну трубу й підступно захихотів.

— Ну-ну-ну... — промовив він. — То Чарівник Драже вирішив, що може зупинити мене? МЕНЕ, ВЕЛИКОГО ГОРГОНЦОЛУ, самого Мишачого Короля! ОТАКОЇ! Що ж, на нього чекає сюрприз — і нікому мене не спинити, особливо коли звершення мого задуму так близько!

Він випростався на повний зріст (не дуже високий) і клацнув пальцями.

— Рокфоре! Камамбере! Де ви?

Із тіні вийшли двоє мишей і стали струнко.

— Готуйте мою сирну карету — вирушаємо негайно! — наказав Мишачий Король.

А тоді підступно посміхнувся:

— На нас чекають Витівки!

І по цих словах усі троє вийшли із зали.

АЛЕ...

І вони також не підозрювали, що за ними хтось стежить...